

Prin urmare, intimata a dovedit opozabilitatea cesiunii de creanțe prin cererea de încuviințare a executării silite împotriva debitorului-contestator, însoțită de contractul de cesiune de creanțe, acte cunoscute de contestator în urma formulării prezentei contestații la executare.

Potrivit art. 1582, Cod civil, debitorul poate opune cesionarului toate mijloacele de apărare pe care le-ar fi putut invoca împotriva cedentului. De asemenea, poate să opună cesionarului orice cauză de stingere a obligațiilor survenite.

Prin urmare, instanța va analiza în continuare excepția prescripției dreptului de a solicita executarea silită, invocată de debitor, cu privire la care intimata nu a formulat apărări, cu toate că instanța i-a comunicat precizările din data de 28.09.2015, odată cu stabilirea primului termen de judecată, în urma declinării:

Conform art. 706 Cod de procedură civilă, raportat la situația de fapt dedusă judecării, dreptul de a obține executarea silită s-a prescris în termenul de trei ani care a început să curgă de la data ultimului act de executare efectuat în dosarul de executare nr. 242/A/2009 constituit de Corpul Executorilor Bancari din cadrul Raiffeisen Bank SA. Contestatorul a prezentat procesul-verbal de distribuire din data de 22.04.2011, fără ca intimata să prezinte vreun act de executare ulterior. Astfel, instanța va stabili că data de început a curgerii unui nou termen de prescripție de trei ani a dreptului de a solicita executarea silită a fost 22.04.2011, iar termenul s-a împlinit la data de 22.04.2014, în condițiile în care nu există la dosar probe ale suspendării sau întreruperii sale. Or, în condițiile în care noua cerere de încuviințare a executării silite a fost formulată la data de 02.04.2015, cu depășirea termenului de prescripție, creditorul a nesocotit prevederile legale ale Capitolului V al Cărții a V-a din Codul de procedură civilă, sancțiunea fiind aceea a nulității executării silite – art. 704, Cod de procedură civilă.

Analizând în continuare cererea adițională a petentului, de întoarcere a executării silite, instanța o apreciază ca fiind întemeiată în parte, întrucât prin prezenta hotărâre se anulează executarea silită ce a fost efectiv realizată. Prin urmare, în temeiul art. 722 din Codul de procedură civilă *în conformitate cu care, atunci când se desființează însăși executarea silită, cel interesat are dreptul de restabilirea situației anterioare, cheltuielile de executare urmând a rămâne în sarcina creditorului*, instanța va dispune întoarcerea executării silite efectuate cu privire la suma de **6.800 lei** (iar nu de 8.600 lei, precum susține contestatorul) și, în consecință, va obliga intimata la plata către contestator a acestei sume.

Cuantumul sumei efectiv executate la data rămânerii în pronunțare, 18.01.2016, este de **6.800 lei**, fapt care rezultă din relațiile comunicate de organul de executare – fila 12, susținute de înscrisurile aflate în cadrul dosarului de executare *(8 popririri X 850 lei fiecare – încheierile de eliberare sume din data de 11.06.2015, 17.07.2015, 12.10.2015, 09.11.2015, 10.12.2015, 14.01.2016; de la dosarul cauzei lipsind două încheieri de eliberare sume, însă instanța va avea în vedere suma declarată de organul de executare, pe propria răspundere a acestuia)*. Dat fiind că prezenta încheiere prin care instanța soluționează cererea de chemare în judecată constituie temei al întoarcerii executării silite, ea trebuie să cuprinsă o creanță certă, lichidă și exigibilă, neputându-se dispune în mod generic în sensul restituirii unor eventuale sume de bani care este posibil să se execute în viitor, fără respectarea prezentei hotărâri care este executorie din momentul pronunțării sale – art. 651 alin. 4, 663, CPC, motiv pentru care cererea de întoarcere a executării silite se va admite în limita sumei de 6.800 lei.

În temeiul art. 45 alin. 1 litera f și alin. 2 din O.U.G. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru dispune restituirea către contestator a sumei de 1.350 lei achitată cu titlu de taxă judiciară de timbru, conform chitanțelor aflate la filele 33 din dosarul constituit pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București și fila 10 din cadrul dosarului

constituit pe rolul Judecătoriei Sectorului 5 București, la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

Astfel, în temeiul art. 719, 720, 723, 724, Cod de procedură civilă, cererea contestatorului urmează a fi admisă în parte, procedându-se totodată la respingerea cererii de suspendare a executării silite ca fiind rămasă fără obiect în urma anulării executării silite.

Astfel,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite în parte cererea formulată de contestatorul **PÂRVU CONSTANTIN**, cu domiciliul în municipiul București, str. Pereni, nr.2, sector 5, în contradictoriu cu intimata **KRUK S.A., prin mandatar KRUK ROMÂNIA S.R.L.**, cu sediul în municipiul București, str. Intr. Nestorei, nr.1, etaj 10, sector 4, astfel cum a fost precizată și completată, după cum urmează:

Anulează executarea silită efectuată de SCPEJ Ochian Doru - Cătălin și Neneci Alexandru în dosarul de executare nr. 117/2015 și implicit toate actele de executare emise, inclusiv încheierea de încuviințare a executării silite.

Dispune întoarcerea executării silite cu privire la suma de **6.800 lei** și, în consecință, obligă intimata la plata către contestator a acestei sume.

Respinge cererea de suspendare a executării silite ca fiind rămasă fără obiect.

În temeiul art. 45 alin. 1 litera f și alin. 2 din O.U.G. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru dispune restituirea către contestator a sumei de **1.350 lei** achitată cu titlu de taxă judiciară de timbru, la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

Cu drept de a formula apel în termen de 10 zile de comunicare, cale de atac care se depune la Judecătoria Sectorului 5 București, sub sancțiunea nulității.

Pronunțată în ședință publică, azi, 25.01.2016.

PREȘEDINTE,

GREFIER,